

44. — DECRET relatiu a la recaptació de tributs propis de la Generalitat.

El feientment amb què es ve fent la recaptació dels tributs propis de la Generalitat, derivat en gran part de la dificultat que, en les circumstàncies actuals, significa la recaptació per via d'obligament, aconsella d'adoptar mesures que facilitin la percepció dels ingressos alludits, tan necessaris en aquests moments en què la lluita contra el feixisme exigeix una despesa quantiosa per part del Poder públic.

Per tant, a proposta del Conseller de Finances i d'acord amb el Consell Executiu,

Decreto:

Art. 1.º Mentre durin les circumstàncies actuals, i quan hagi estat extingit normalment el període de pagament voluntari de les contribucions, impostos i d'altres exaccions pròpies de la Generalitat, els serveis encarregats de la recaptació trametan a la Direcció General del Crèdit i Tresoreria una relació duplicada dels documents cobratoris que resultin impagats.

Art. 2.º El Conseller de Finances, previ informe dels organismes competents sobre la situació dels comptes corrents bancaris i d'estalvi que puguin existir a nom dels contribuents morosos, ordenarà, a través del Servei Tècnic del Crèdit i de l'Estalvi, la tramesa dels documents cobratoris als Bancs i Caixes d'Estalvi on existeixin oberts els comptes corrents d'aquells.

Art. 3.º Els Bancs i Caixes d'Estalvi, en rebre la llista de contribuents morosos que els hagi estat tramesa pel Servei Tècnic alludit, retindran dels comptes corrents i d'estalvi que correspongui, les quantitats necessàries per a atendre el pagament d'aquells documents i, en rebre'ls, formularan el càrrec definitiu, del qual donaran compte a cada client en la forma corrent.

Art. 4.º L'import total dels càrrecs formulats serà abonat a la Tresoreria de la Generalitat en compte que aquesta tingui obert prop de la Banca que opera a Catalunya, la qual cosa li serà comunicada per l'esmentat servei.

Art. 5.º Queden transitòriament derogades totes les disposicions que s'oposin al que preceptua el present Decret.

Art. 6.º D'aquest Decret serà donat compte, al seu dia, al Parlament de Catalunya.

Barcelona, 8 de gener del 1937.

El Conseller Primer i de Finances,

JOSEP TARRADELLAS

45. — DECRET que crea l'impost referent a la Radiodifusió.

Per a reorganitzar els Serveis Oficials de la Radiodifusió a Catalunya és necessari, abans de tot, que la Generalitat compti amb una estació radioemissora de prou potència perquè pugui abastar, dintre el seu territori i fora d'ell, aquella amplitud d'acció que correspon a tota emissora oficial per a complir, entre altres, les seves finalitats polítiques. D'aquesta manera Catalunya serà dotada d'una emissora moderna, provista dels actuals mitjans de què disposa la radiodifusió, la qual cosa no fóra possible si es conformés amb les instal·lacions que avui dia té intervingudes. Aquesta finalitat ha d'ésser acomplerta per una estació de potència suficient que podrà ésser de 100 kw. en ona normal i de 20 kw. en ona extracorta. Una vegada realitzada aquesta instal·lació, cal que la Generalitat s'afanyi a organitzar unes

emissions d'acord amb les possibilitats que li són ofertes pels nuclis artístics, intel·lectuals i doctes de Catalunya.

Tot això exigeix una estructuració que coordini la perfecció tècnica amb la bona qualitat dels programes i sobretot l'anul·lació, fins on sigui possible, de tota propaganda radiada en l'emissora oficial. Però aquest programa només pot desenvolupar-se mitjançant la disposició de cabals suficients per a subvenir les despeses que una obra tan important ha d'exigir. Per a atendre aquestes despeses, la Generalitat ha de comptar amb la col·laboració dels radiooients, que seran els primers beneficiats d'un bon servei radiofònic i que ja han demostrat, amb llur aportació econòmica espontània a les emissores barcelonines, una decidida voluntat d'impulsar els serveis de la ràdio a Catalunya.

Per tant, a proposta del Conseller de Finances i d'acord amb el Consell Executiu,

Decreto:

Art. 1.º Com a compensació de les despeses ocasionades per la dotació d'una estació radioemissora oficial de potència suficient per a permetre la prestació d'un servei perfecte d'emissió i una bona qualitat en els programes, la Generalitat procedirà al cobrament de les següents exaccions:

- Taxa sobre tinença i ús d'aparells de ràdio.
- Impost sobre la venda d'aparells i material de ràdio.
- Taxa de publicitat radiada.

Art. 2.º En concepte de tinença i ús d'aparells de ràdio i aprofitament de les emissions de la Generalitat, es satisfarà una taxa única de conformitat amb els següents conceptes i escales:

Primer. — *Aparells receptors per a ús particular:*

Fins a quatre bombetes, 3 ptes. mensuals.

De quatre bombetes endavant, 1 pta. per bombeta al mes.

Segon. — *Aparells receptors instal·lats en llocs o establiments oberts al públic amb altaveus dintre de l'establiment:*

a) En poblacions fins a 10,000 habitants, a raó de 2 pessetes per bombeta al mes.

b) En poblacions de 10,000 a 20,000 habitants, a raó de 3 ptes. per bombeta al mes.

c) En poblacions de més de 20,000 habitants, a raó de 4 ptes. per bombeta al mes.

Els altaveus instal·lats amb mires a la projecció del so a l'exterior de l'establiment on és instal·lat l'aparell receptor, pagaran cadascun d'ells el doble de la quota que correspongui a l'aparell al qual estiguin connectats.

Es consideraran inclosos en aquest apartat els radio-receptors instal·lats en locals de comerç oberts al públic, encara que estiguin situats en locals immediats als d'accés públic, si són audibles des d'aquesta.

No serà computada com a bombeta la que actui com a vàlvula rectificadora o de resistència.

Art. 3.º Els establiments de venda de material de ràdio pagaran, en concepte de taxa global pels aparells que utilitzen per a proves dintre del local:

Les poblacions fins a 10,000 habitants, 15 ptes. mensuals.

Les de 10,000 a 20,000 habitants, 20 ptes. mensuals.

Les de més de 20,000 habitants, 30 ptes. mensuals.

Art. 4.º Els aparells instal·lats en vehicles de totes menes satisfaran una taxa d'1 pta. per bombeta i més.

Art. 5.º Correspondrà a la Direcció general de la Radiodifusió la formació del cens d'aparells de ràdio degudament classificats.

Pel Departament de Finances es procedirà a la liquidació i percepció de les quotes corresponents.

Als tals efectes es trametrà còpia del cens d'aprellà.

Art. 6.º No podrà instal·lar-se ni utilitzar-se cap aparell ràdioreceptor sens haver satisfet l'import de la taxa sobre tinena i ús d'aparell corresponent, que es farà efectiva per quotes mensuals irreductibles.

Art. 7.º Els posseïdors d'un aparell ràdioreceptor estarà obligat a notificar als serveis de Radiodifusió qualsevol canvi de domicili o d'aparell, per tal que produïxi els seus efectes en el Cens a què fa referència l'art. 5.º de la present Ordre.

Art. 8.º L'impost sobre la venda de material de ràdio es farà efectiu mitjançant la fixació d'unes plaquetes metàl·liques en els aparells receptors, altaveus solts i vàlvules, i de segells en altre material radiofònic a raó del 5 per 100 del seu preu segons tarifa.

L'impost sobre la venda d'aparells receptors, altaveus solts, vàlvules, etc., es subjectarà a l'escala següent:

Fins a 250 ptes., plaqueta de 10 ptes.

Fins a 500 ptes., plaqueta de 25 ptes.

Fins a 1,000 ptes., plaqueta de 50 ptes.

Superiors a 1,000 ptes., plaqueta de 100 ptes.

Per a la percepció de l'impost sobre la venda de material de ràdio d'un preu superior a 5 ptes., és creat el segell de Radiodifusió en les següents quanties: 0'25, 0'50, 1, 2, 5 i 10 ptes.

El segells i plaquetes seran venuts als comerciants en material de ràdio pels agents o serveis de la Tresoreria de la Generalitat.

Art. 9.º Els venedors i revenedors de material de ràdio elèctric establiran per a cada aparell una guia en la qual es consignarà el nom i domicili del comprador i el preu i característiques de l'aparell. Aquestes guies seran lliurades a mesura que s'expedeixin a la Direcció General de Radiodifusió, i produiran les altes corresponents als efectes de la taxa.

També hauran de portar una relació de tot el material venut subjecte a l'impost de venda, amb expressió del seu preu.

Art. 10.º Quant a la publicitat radiada que puguin efectuar les emissores de Catalunya, quedarà subjecte a un impost que anirà a càrrec de l'anunciant, i serà percebut mitjançant els segells de Radiodifusió, d'acord amb la següent escala:

Per anuncis fins a 5 ptes., 0'15 ptes.

De 5 a 10 ptes., 0'20 ptes.

De 10 a 50 ptes., 0'25 ptes.

De 50 a 100 ptes., 0'30 ptes.

De 100 a 250 ptes., 0'35 ptes.

De 250 a 500 ptes., 0'50 ptes.

De 500 a 1,000 ptes., 1 pta.

De 1,000 ptes. en endavant 0'20 ptes. més per cada 100 ptes. o fracció.

L'empresa emissora satisfarà a la Generalitat el 5 per 100 de l'import brut de la propaganda radiada.

El Departament de Finances designarà un funcionari que actuarà d'Interventor en cada emissora, als efectes de vetllar per l'estricta aplicació de l'impost sobre publicitat radiada.

Art. 11.º Seran considerats clandestins i decomissats els aparells i material en general que no portin adherit el segell o la plaqueta de Radiodifusió, així com els aparells que funcionin sense haver-se satisfet l'import de la taxa.

Art. 12.º Les escoles primàries, secundàries, professionals o d'ensenyament superior; els establiments d'Assistència Social i Sanitaris o culturals, d'estada o assistència gratuïta, són exceptuats dels impostos que s'estableixen per la present Ordre. Aquesta exempció

no els eximeix del deure de declaració dels aparells als efectes del cens.

Art. 13.º Del producte de l'impost és feta cessió del 20 per 100 als Ajuntaments de menys de 5,000 habitants, i del 10 per 100 als de població superior a aquesta xifra.

Art. 14.º D'aquest Decret serà donat compte, al seu dia, al Parlament de Catalunya.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Mentre no es posin a la venda les plaquetes i segells de Radiodifusió, s'haurà de satisfer l'import mitjançant el segell de la Generalitat, timbrat expressament amb una contrasenya de la Direcció General de Radiodifusió. Barcelona, 8 de gener del 1937.

El Conseller Primer i de Finances,

JOSEP TARRADELLAS

46. — DECRET pel qual es limita a l'Estat i a la Generalitat l'exempció dels arbitris d'aprofitaments hidràulics i d'aigües minero-medicinals.

El Reglament d'Exaccions de la Generalitat del 30 de desembre del 1934, que eximeix de l'obligació de contribuir a determinades entitats, està en pugna amb els principis de generalitat de la tributació i amb la nova estructura econòmica, que no permeten d'establir diferenciacions a base subjectiva en moments en què cal exigir el màxim rendiment en matèria tributària.

Per tant, a proposta del Conseller de Finances i d'acord amb el Consell,

Decreto:

Article únic. A partir del trimestre en curs, únicament quedaran exempts de tributació en concepte d'arbitris d'aprofitaments hidràulics i aigües minerals, l'Estat i la Generalitat. En conseqüència, queden derogades totes les altres exempcions establertes en els articles 17 i 23 del Reglament d'Exaccions de la Generalitat del 30 de desembre del 1934.

Barcelona, 8 de gener del 1937.

El Conseller Primer i de Finances,

JOSEP TARRADELLAS

47. — DECRET que crea una Comissió per a estudiar el règim de les aigües minero-medicinals.

Per Decret del 13 de novembre proppassat foren declarades propietat dels Municipis les deus d'aigües minerals existents en el territori de Catalunya. Aquesta mesura, imposada per la necessitat urgent de sotstreure de l'acció privada i posar al servei de l'interès públic les deus i establiments termals de Catalunya, s'estima en el moment actual susceptible de revisió.

A l'efecte, cal atendre, en primer terme i amb caràcter preferent, l'aprovisionament dels fronts de guerra, d'aigües medicinals i de puresa bacteriològica garantida, i quant als establiments termals, és evident que pel seu màxim aprofitament es fa precís establir un pla de conjunt i de connexió amb el sistema general d'assistència social.

Per aquests motius es creu convenient de nomenar una Comissió que estudiï el règim de les deus d'aigües minero-medicinals i de llurs establiments, en el doble aspecte d'aprofitaments de les aigües i utilització dels